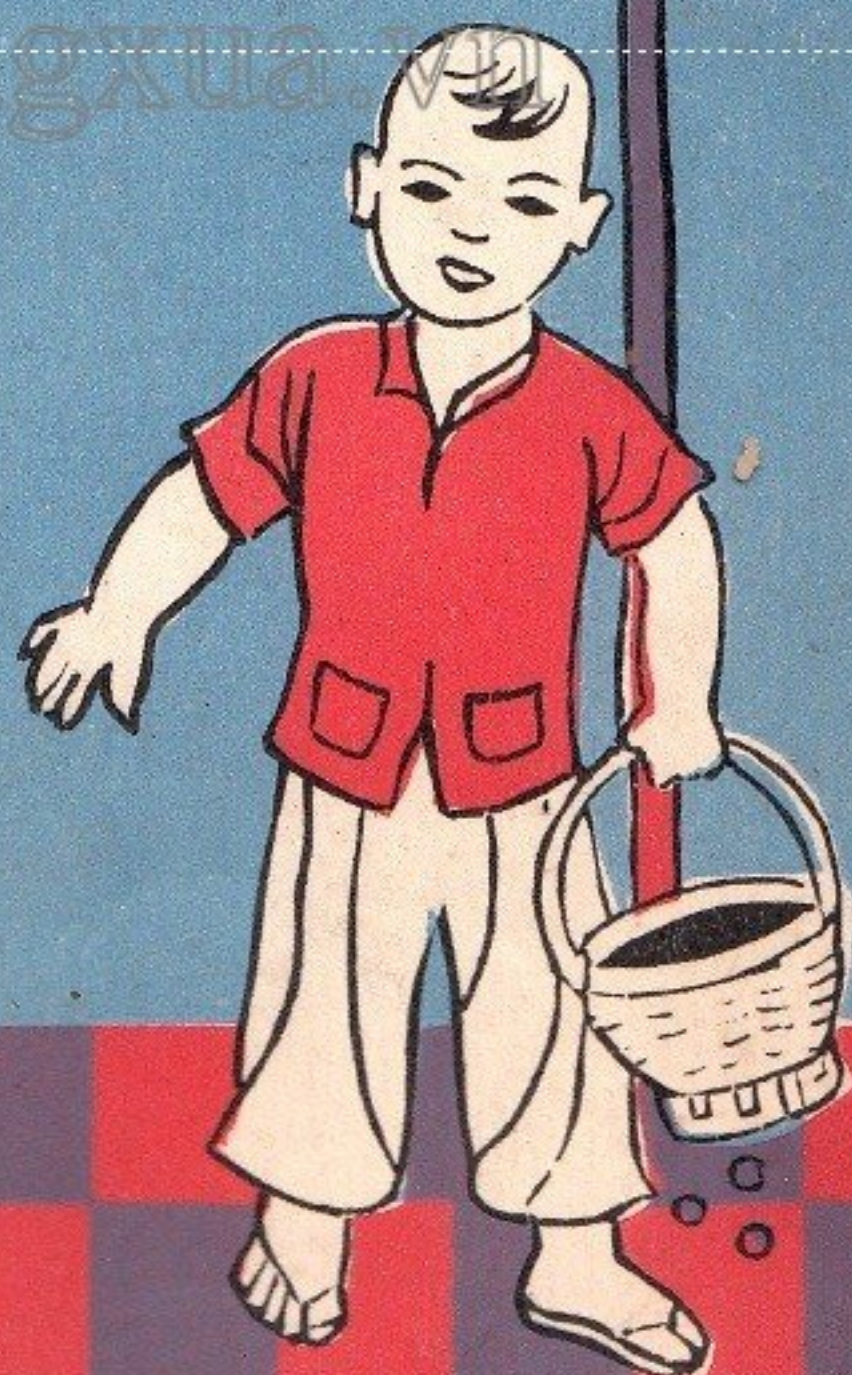

TRẦN NGUYỄN ĐÀO

Dây sớm

KIM ĐỒNG

VD3
Đ108(T)

TRẦN NGUYỄN ĐÀO DV23
D126S

DÂY SÓM

Bìa và minh họa của TRẦN HỮU CHẤT

thuongmaitruongxua.vn

THƯ VIỆN
UÔNG ĐÍ

Đ. 8236

THƯ VIỆN TỈNH UÔNG ĐÍ

74

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG — HÀ NỘI 1974

LỌ HOA VỠ

Hai anh em đùa nghịch. Long vô ý dụng phải lọ hoa bằng thủy tinh. Choang! Lọ hoa rơi xuống đất, vỡ tan. Cả hai tái mặt, đứng sững một lúc. Long lo lắng nói:

- Thế nào mẹ về cũng mắng cho mà xem.
- Em không mách dâu. Ta cứ đồ riệt cho con mèo là được.

Mẹ về từ nãy. Đứng ngoài cửa, mẹ đã biết hết chuyện, nhưng khi vào, mẹ vẫn thản nhiên:

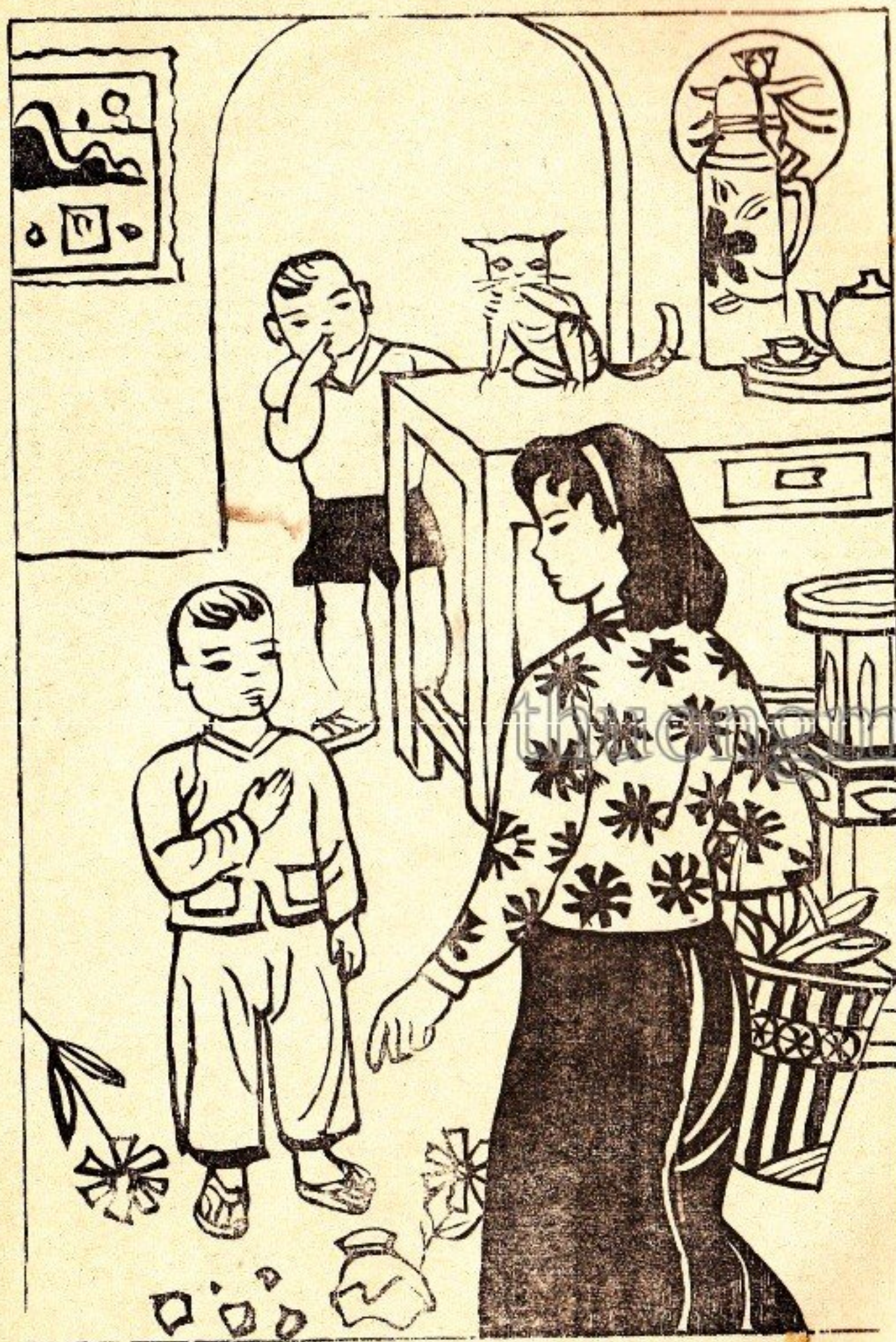
- Ô, ai làm vỡ lọ hoa thế này?

Lanh nhanh nhẩu thưa:

- Con mèo dấy ạ.

Nhưng Long đã bước lại gần mẹ, giọng thật thà:

- Không, chính con nghịch, làm vỡ dấy ạ.
- Thế con không sợ bị mẹ mắng ư?
- Sợ, nhưng con không muốn đồ oan cho mèo.

— ...Ơ, ai làm vỡ lọ hoa thế này ?

CON CHUỒN CHUỒN

Vào chơi vườn hoa, cu Lanh bắt được một chú chuồn chuồn. Chú chuồn chuồn ớt đẹp quá, cái đầu óng a óng ánh. Bốn cánh màu hồng, mỏng tanh như gân lá. Lanh tìm được sợi chỉ, đến nhờ anh buộc hộ. Đang buộc, Long vô ý dề chuồn chuồn sổng mất. Lanh ức, ngồi phịch xuống, đập bụi bay mù lên, nằng nặc bắt anh đền.

Long chạy tới vườn hoa, đưa mắt nhìn mọi chỗ, nhưng chẳng thấy một con chuồn chuồn nào. Long liền tốc ra bờ hồ, men theo hàng cây rồi lại dạo về vườn hoa. Vẫn chẳng thấy gì cả. Lanh cứ giục: « Giả chuồn đây, giả chuồn đây ». Bỗng Long vấp vào rễ cây, ngã chúi xuống. Ngón chân cái bị xước, đau quá. Long ngồi ôm chân, nước mắt trào ra.

Thấy thế, Lanh chạy tới, phồng miệng thổi phù phù vào ngón chân cho anh đỡ đau rồi dỗ:

— Nín đi, chốc về, em cho kẹo nhé.

Vừa lúc ấy, một chú chuồn ớt bay tới, đậu lên cành hồng. Long định đứng dậy nhưng Lanh đã níu anh lại:

— Thôi, em chẳng chơi chuồn chuồn nữa đâu.

— Thôi, em chẳng chơi chuồn chuồn nữa đâu.

CÂY KEM

Long cùng mẹ xách nước tưới rau. Nắng đã tắt nhưng trời hãh còn oi bức, khó chịu. Long ước:

- Giá có được cây kem thì thích quá mẹ nhỉ.
- Ừ, chốc nữa, mẹ sẽ cho con một hào.

Rửa ráy chân tay xong, Long cầm hào bạc mẹ cho, chạy tót ra phố. Cô mẫu dịch trao cho Long một cây kem trắng muối, mát lạnh, bốc khói. Long định đưa lên miệng cắn một miếng. Ngay lúc ấy, Long thấy một em bé gái chừng ba tuổi, lạc mẹ đang khóc. Long nhận ra nó là con bác thợ mộc đầu phố. Mọi lần đi học qua, thỉnh thoảng Long vẫn thấy nó đứng trước cửa, đưa bàn tay bụ bẫm ra vẫy vẫy rồi toét miệng cười.

Long lại gần, trao cho nó cây kem, dỗ nó nín rồi cõng về nhà. Khi Long quay lại thì trời đã sầm tối. Mẹ hỏi:

- Con ăn kem rồi à?

Long «vâng ạ» rồi vào nhà rót nước tu ừng ực.

... trao cho nó cây kem...

CON CÁ VÀ QUẢ CAM

Phần cơm của hai anh em đã dọn sẵn. Long về trước, đói bụng quá, bung ra chén một mình. Trên mâm có một đĩa rau luộc, bát nước chấm và hai con cá rô phi rán. Chao, cá rán mới giòn làm sao, nhai cứ nghe rau rầu, béo ngậy.

Long chén hết một con, miệng hầy còn thòm thềm. Bát cơm sau cùng không có cá xem chừng khó nuốt. Long nhìn xuống đĩa cá. Con cá phần của em, rán vàng ghê. Những cái vảy ở bụng cứ rộp lên. Long hót lớp vảy, chấm nước mắm ăn, tuyệt quá. Thôi, để phần em! Long nghĩ thế nhưng cái tay cứ đưa đôi đũa về phía con cá. Ừ thì làm một miếng tí tẹo nữa cho hết bát cơm. Cuối cùng, ngon miệng, Long chén sạch.

Chiều hôm ấy, mẹ cho hai anh em một quả cam. Khi Long đi chơi về, Lanh mang ra bảo anh:

— Anh chia hộ nhé!

Long bóc vỏ, bẻ đôi quả cam, đưa cho em phần nhỉnh hơn. Nhưng nghĩ thế nào, Long đưa nốt cho em phần còn lại.

... Long đưa nőt cho em...

BÁC ĐƯA THƯ

Bóng nắng đã vào đến hậu cửa. Long gấp sách lại, chạy ra cổng đứng chờ. Không biết hôm nay bác đưa thư đã qua nhà chưa. A, kia rồi, bác đang đạp xe đi tới. Bác đội chiếc mũ vải đã bạc màu, chiếc túi căng phồng, lưng lẳng bên hông. Long hỏi:

– Thưa bác, nhà cháu có thư không ạ?

Bác đưa thư lái xe vào sát vỉa hè, phanh kết lại rồi vỗ bôm bốp vào túi, nháy mắt cười:

– Cháu đoán xem có hay không nào?

– Có ạ.

– Sao biết?

– Vì hai tuần nay, không có thư bố cháu.

– Thế thì đây.

Bác mở túi trao cho Long một bức thư. Đúng thư của bố rồi. Long muốn chạy thật nhanh vào khoe với mẹ nhưng nhớ ra là quên chưa cảm ơn bác. Chợt thấy bác đưa thư đang lấy khăn lau mặt. Mồ hôi muối đọng từng vệt trắng trên lưng áo xanh công nhân. Hẳn bác đã đi nhiều lắm. Long thấy yêu bác quá. Long nói:

– Bác chờ cháu tí nhé.

Nói rồi Long chạy vào nhà, rót một bát nước chè nóng, hai tay bung ra lễ phép mời bác uống.

... hai tay bung ra lễ phép mời bác uống.

LÀM NGAY

Nhận được thư bố, mẹ vội bóc ra. Vừa làm nhằm đọc vừa tủm tỉm cười. Đọc xong, mẹ vui vẻ báo tin:

– Bố sắp về thăm nhà.

Hai anh em mừng quá, reo lên. Mẹ bảo:

– Muốn bố về thì phải dọn nhà dọn cửa cho gọn gàng, sạch sẽ, chứ dè thế này à?

Lanh hứa:

– Vâng, mai chúng con dọn nhé!

Long:

– Mai đi xem triển lãm với mẹ rồi.

Lanh:

– Ngày kia vậy.

Long:

– Ngày kia lỡ bố về thì sao. Thôi, ta dọn ngay bây giờ.

Mẹ tán thành:

– Phải đấy, việc hôm nay, đừng dè đến ngày mai

— Rõ sắp về thăm nhà.

YÊU MẸ

Một đêm trăng sáng, gió mát. Mẹ bảo Long và Lanh tắt đèn, trải chiếu ra sân ngồi chơi. Mẹ hỏi đùa:

— Ai yêu mẹ nhất nào?

Hai anh em nói ngay:

— Con ạ, con ạ.

Mẹ cười. Mẹ bảo cu Lanh vào nhà lấy cho mẹ chiếc áo. Lanh chạy vào tìm một lúc rồi quay ra:

— Con chịu thôi mẹ ạ, tối quá, chẳng biết áo nào sất.

Đến lượt Long. Loáng một cái, Long đã đưa ra đúng chiếc áo nâu vá vai đã bạc, mẹ thường mặc ở nhà. Mẹ hỏi:

— Trên mặc nhiều áo thế, lại tối nữa, làm sao con lấy đúng áo của mẹ.

Long cười:

— Con ngửi hơi áo con biết.

Mẹ nghĩ bụng, đây mới chính là đứa con yêu mẹ nhất.

— Con người hơi đo con biết.

RĂNG CHÁU KHỎE

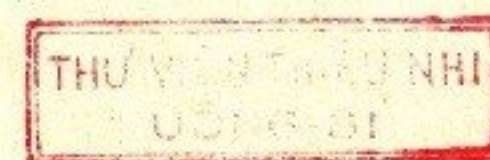
Long đang ngồi khâu kim cho bà vá áo thì cô Thanh đến chơi. Cô mang cho mấy tấm mía và một nải chuối tiêu trứng cước. Những quả chuối chín mọng, cong như sừng trâu. Khi cô về, Long xin phép bà lấy mía ra ăn. Bà bảo:

— Sao cháu không ăn chuối?

Long thưa:

— Bà già rồi, răng rụng gần hết, dè chuối bà xơi. Răng cháu khỏe, cháu ăn mía cũng ngon.

Bà cảm động, ôm Long vào lòng rồi bẻ một quả chuối to nhất cho cháu.

74

— ... Rằng cháu khỏe, cháu ăn mĩ cũng ngon.

DẬY SỚM

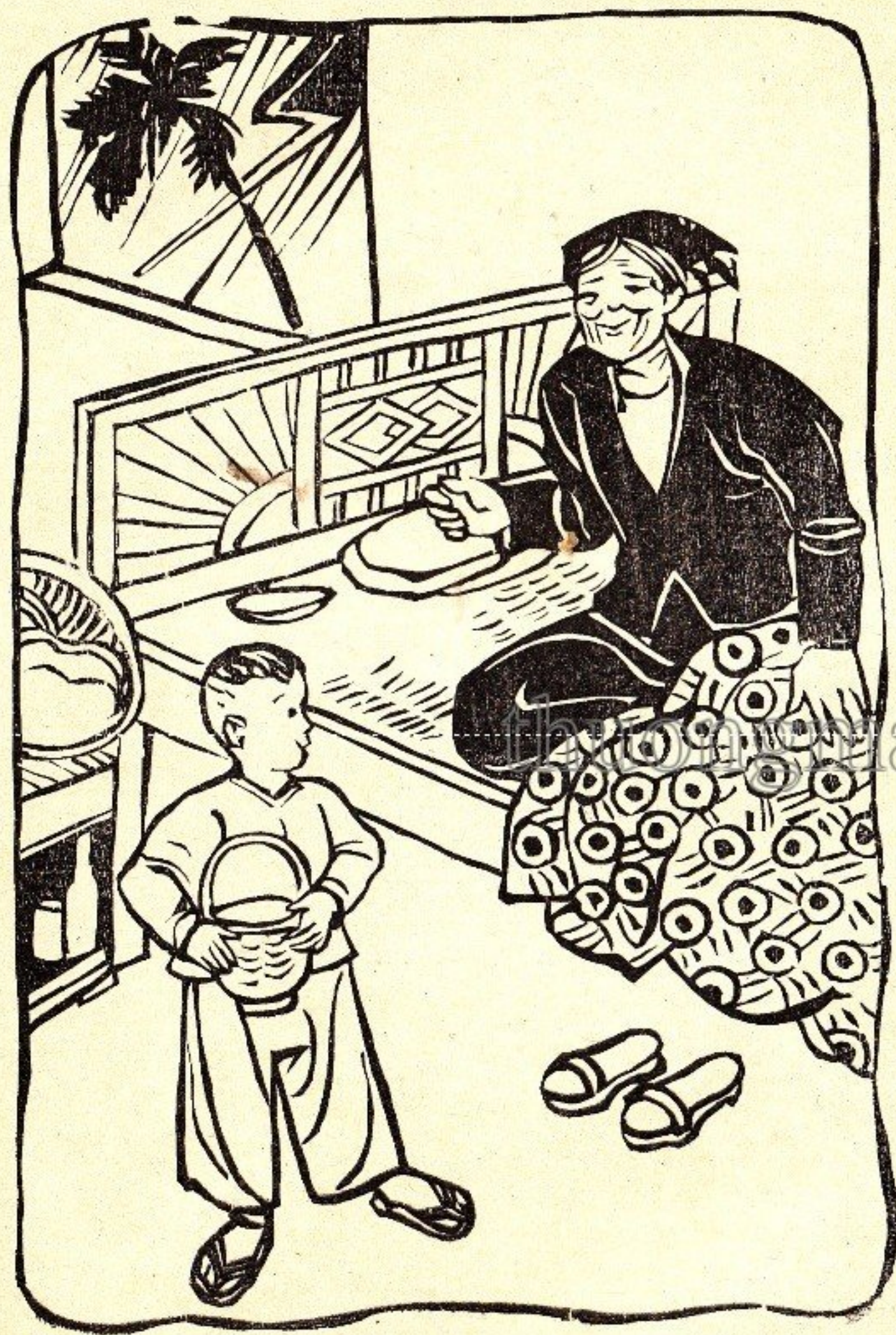
Đêm qua trời nổi gió, nổi sấm. Những làn chớp như rẽ cây vút lóe lên. Mưa đổ ào ào như hàng nghìn vòi nước cùng chảy. Một tàu cau bị gió giật, rơi đánh sạt giữa sân. Học bài xong, Long gấp vở, lại giường nằm. Đêm mát quá, vừa dặt lưng xuống, Long đã ngáy khò khò.

Sáng hôm sau, cả nhà đang ngon giấc. Long lịch kịch ngồi dậy. Bà mở mắt hỏi vọng sang :

— Trời hầy còn sớm, cháu dậy làm gì ?

Long tụt xuống giường, xỏ chân vào dép, thưa :

— Cháu ra nhặt cau rụng cho bà.

— Cháu ra nhặt cau rụng cho bà.

CÁI QUẢN BÚT

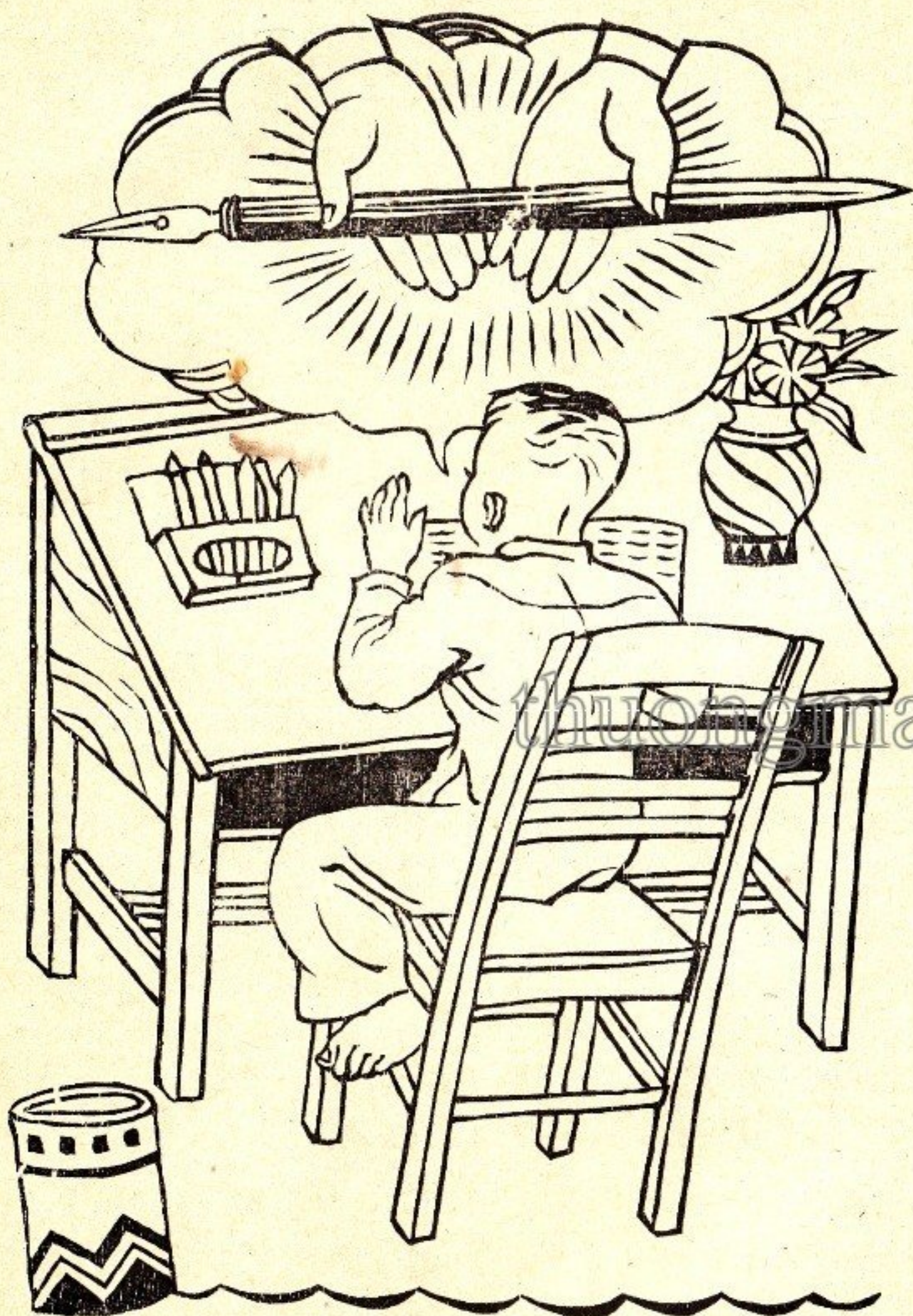
Bao giờ viết chính tả, Hồng cũng đều được cô giáo cho điểm mười. Chữ của Hồng đẹp thật, từng dòng đều đặn, thẳng tắp, ai cũng phải mê.

Một lần, Long dè ý nhìn Hồng viết, thấy cái quản bút của Hồng trơn bóng như quang dầu, Long nghĩ bụng: A, bạn ấy viết đẹp là nhờ cái quản bút ấy đấy.

Về nhà, Long lấy mảnh chai, ngồi tỉ mẩn tra chuốt quản bút của mình. Thấy vậy, mẹ bảo:

— Ồ, cần gì phải tốn công thế, con xem cán dao, cán cuốc của mẹ đấy. Cứ chăm cầm bút viết, tự khắc con sẽ được như ý muốn.

Long nghe lời mẹ, ngày ngày chăm cầm bút viết tập, làm bài, ít lâu sau, quản bút trơn bóng và chữ cũng đẹp không kém chữ bạn Hồng.

... là nhờ cái quần bút ấy đấy.

XÉ DỄ, RỬA KHÓ

Lớp học của Long có một bạn tên là Hoán. Hoán học khá; chỉ phải tội hay ở bẩn. Quần áo lấm lem, tóc rối bù như tồ quạ. Còn cái mặt thì eo ơi, nhiều lúc quên dùng đến khăn.

Sáng nay, dậy muộn, Hoán chẳng kịp rửa mặt, cứ thế xách cặp chạy đến trường. Trông như thằng lọ lem.

Đến giờ ra chơi, Hoán thấy các bạn đứng xúm lại quanh tờ giấy, cười đùa, chỉ trỏ. Hoán tò mò sấn đến. A, một bức tranh. Cậu nào vẽ một đứa đầu bù. Mặt mũi lem nhem, quần áo xộc xệch. Trên ngực đeo một chữ gì trông không rõ. Hoán giương mắt nhìn kỹ, nhận ra tên mình. Hoán cáu quá.

– Thằng Long vẽ xấu ông đấy à?

Long cãi:

– Không phải tớ.

Thấy các bạn cười phá lên, Hoán càng ức, liền xông vào cướp bức tranh, xé tan.

Long khẽ nói với Hoán:

– Xé thì dễ, rửa mới khó.

— Xé thì dễ, rửa mới khó.

PHẢI ĐẤY

Mấy hôm cô giáo bị mệt, không đi dạy được. Cả lớp kéo đến thăm cô, đứng tùm nập năm tùm ba ngoài cửa. Ai cũng lo lắng và muốn cô chóng khỏi để được đi học.

Long nói với các bạn:

— Mẹ mình làm y tá, trưa nay mình sẽ đưa mẹ đến tiệm cho cô.

Hồng bàn:

— Ta đi kiếm lá, nấu nước cho cô xông. Bà mình ốm, thường làm thế mà lành đấy.

Bính nghênh nghênh cái đầu, bàn ngang:

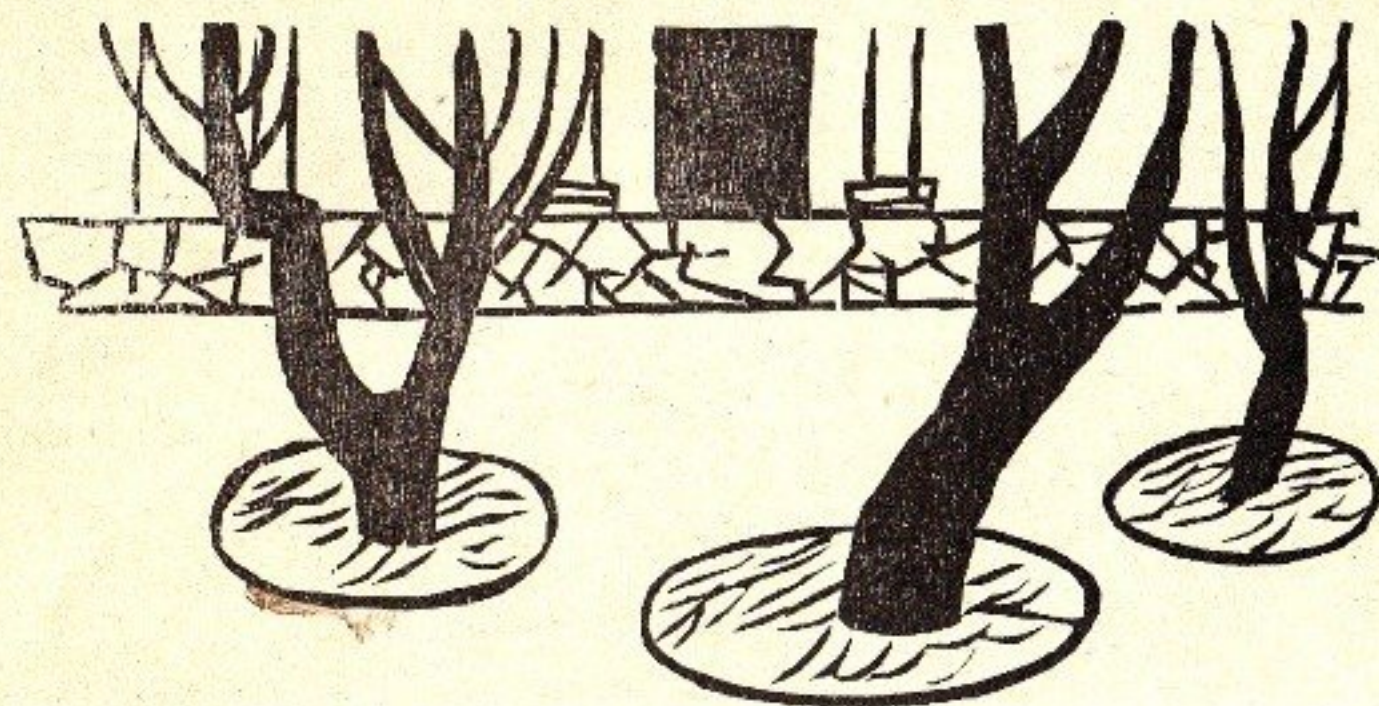
— Đào, cô mệt thì tha hồ được đi chơi, càng thích.

Long nhăn mặt như khi phải uống thuốc cảm:

— Thì cậu cứ nghỉ bếng ở nhà mà chơi một mình.

Mọi người nhao lên:

— Phải đấy, phải đấy.

VỎ CHUỐI

Đến lớp, thấy trời hãy còn sớm, Long mở cặp lấy ra một quả chuối. Ăn xong, Long tiện tay vứt xuống cầu thang rồi lên gác ngồi xem lại bài. Lát sau, Bình khập khiễng bước lên, mặt nhăn nhó ;

— Cậu nào vứt vỏ chuối giữa lối đi, làm mình trượt chân, đầu gối cộc vào cầu thang, đau quá.

Long hỏi :

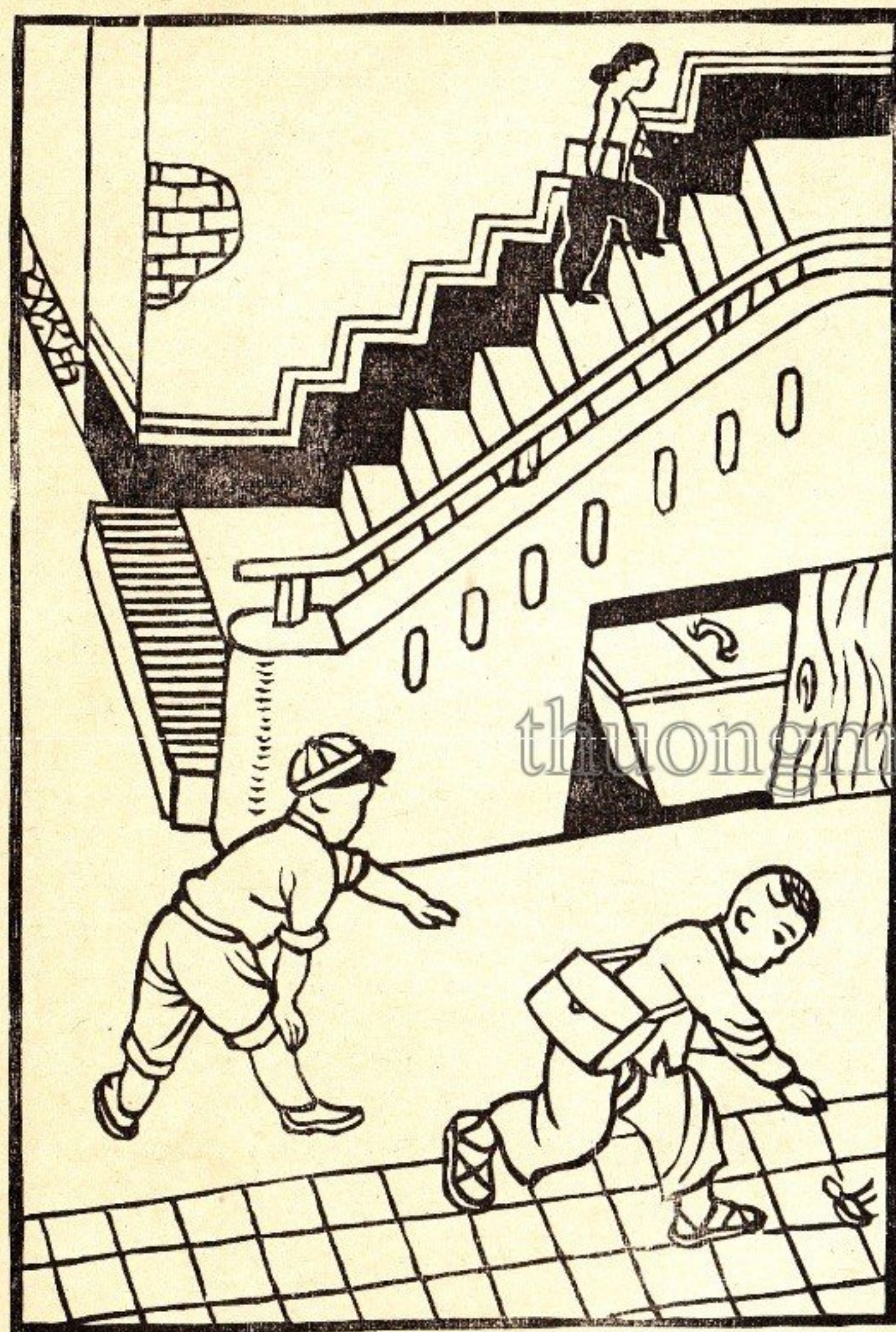
— Chết chưa, thế cái vỏ chuối ấy đâu rồi ?

— Mặc xác nó đấy chứ đâu.

Long cau mặt, chạy vội xuống, nhặt vỏ chuối, quẳng gọn vào thùng đựng rác.

— Ta đi kiếm lá, nấu nước cho cô xông...

... Chạy vội xuống, nhặt vỏ chuối...

CÂY BÀNG

Trước ngõ nhà Long có cây bàng. Cây bàng cao, ngọn chấm mái nhà, tán xòe như chiếc ô. Mùa hè, Long thích ngồi học dưới bóng rợp chiếc ô xanh ấy. Thỉnh thoảng một cơn gió lướt qua làm một chiếc lá rụng xuống. Long thường nhặt những chiếc lá vàng xuộm ấy làm quạt phe phẩy hay kết thành chiếc mũ đội đầu.

Sang mùa đông, trời càng lạnh, lá bàng càng rụng nhiều. Có lẽ cây bàng nghĩ: cho cu Long những chiếc lá này để cu cậu đốt lửa sưởi. Minh lớn thế này, rét mấy cũng chịu được. Thế là cây bàng cứ dần dần rụng hết lá, cành đâm tua tủa như trăm cánh tay khẳng khiu xòe ngón ra vươn lên trời.

Một lần gần Tết, Long thấy bác công nhân mãi miết quét vôi lên các gốc cây hai bên đường phố. Long hỏi, bác bảo làm thế cho cây khỏi rét. Về nhà, Long liền tìm vôi, kiếm chổi mang ra ngõ quét cho cây bàng. Nhìn gốc trắng toát, cu Lanh vỗ tay reo:

— A, cây bàng nhà ta đi tất trắng!

... mang ra ngô quét cho cây bàng.

MỤC LỤC

	Trang
1. Lọ hoa vỡ	3
2. Con chuồn chuồn	5
3. Cây kem	7
4. Con cá và quả cam	9
5. Bác đưa thư	11
6. Làm ngay	13
7. Yêu mẹ	15
8. Răng cháu khỏe	17
9. Dây sỏm	19
10. Cái quần bút	21
11. Xé dễ, rìu khó	23
12. Phái dầy	25
13. Vỏ chuối	27
14. Cây bàng	29